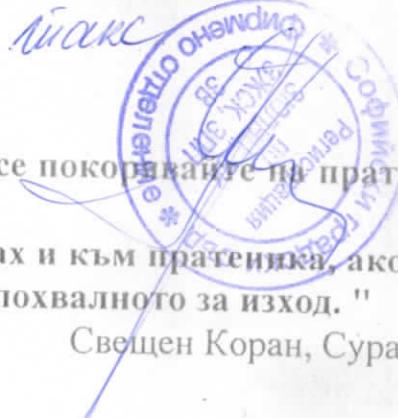

оф. № 1659/2003

16. 169

„О, вярващи, покорявайте се на Аллах, и се покорявайте на пратеника и на удостоените с власт сред Вас!“

И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход.“

Свещен Коран, Сура „Ниса“: 59

УСТАВ

НА МЮСЮЛМАНСКОТО ИЗПОВЕДАНИЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 28.10. 2000 г.

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. /1/ Мюсюлманското изповедание е общност на граждани, изповядващи исламската религия.

/2/ Мюсюлманското изповедание се ползва от всички права и свободи, установени от Конституцията и законите на Република България наравно с другите традиционни изповедания в страната.

Чл. 2. Мюсюлманското изповедание включва мюсюлманската общност като обединение на гражданите, изповядващи Ислама и религиозните му институции за духовно управление.

Чл. 3. Участието на гражданите в мюсюлманската религиозна общност и нейните институции в Република България е доброволно и на основата на еднаквост на верската им принадлежност и на религиозните обреди.

Чл. 4. Общността на мюсюлманите в Република България се управлява от предвидените в този устав органи и в съответствие с действащото българско законодателство.

Чл. 5. Мюсюлманите могат да създават и да поддържат връзки с мюсюлмански общности от други страни.

Чл. 6. Деловодната и счетоводната дейност на изповеданието се водят на официален език.

II. ПРИНАДЛЕЖНОСТ КЪМ МЮСЮЛМАНСКОТО ИЗПОВЕДАНИЕ

Чл. 7. Мюсюлманите в Република България принасят към мюсюлманското изповедание в страната и се подчиняват на ръководните органи на мюсюлманското изповедание и на разпоредбите на този устав.

Чл. 8. Приналежността към исламската религия възниква от приемането и изпълнението на изискванията на Свещения Коран и Сунната на Мухамед (С.А.С.).
Чл. 9. Изповядването на мюсюлманската религия и провеждането на религиозни обреди се извършва при пълно зачитане правата на гражданите, произтичащи от Конституцията на Република България и международните договорености ратифицирани от Република България.

Чл. 10. Главното мюфтийство, районните мюфтийства, имамите и вярващите могат да ползват чужд език при извършване на религиозните си обреди.

Чл. 11. Мюсюлманските религиозни обреди, молитви и празници се извършват съгласно заповедите на Великия Аллах, съдържащи се в Свещения Коран и Сунната на Мухамед (С.А.С.).

Чл. 12. Мюсюлманското изповедание, като религиозна общност, и неговите институции не могат да се използват за проповядване на расова, верска или етническа вражда и други антихуманни дейности, нито за нарушаване от установения от Конституцията и законите в страната правов ред.

III. СТРУКТУРА

Чл. 13. Организационната структура на мюсюлманското изповедание се състои от:

- Мюсюлманско настоятелство;
- Общото събрание на мюсюлманите в съответното населено място или район;
- Районен мюсюлмански съвет;
- Районно мюфтийство;
- Районна мюсюлманска конференция;
- Висш мюсюлмански съвет;
- Главно мюфтийство.
- Национална мюсюлманска конференция;

IV. ОБЩО СЪБРАНИЕ НА МЮСЮЛМАНИТЕ

Чл. 14. /1/ Общото събрание на мюсюлманите включва не по-малко от 20 мюсюлмани, навършили 18 години, живеещи на територията на населеното място или район.

/2/ Един мюсюлманин има право да участва само в едно Общо събрание на мюсюлманите.

Чл. 15. /1/ Общото събрание на мюсюлманите се свиква най-малко веднъж годишно.

/2/ Общото събрание на мюсюлманите се свиква от:

- Висшия мюсюлмански съвет;
- районният мюсюлмански съвет;
- мюсюлманското настоятелство;
- по искане на 2/3 от мюсюлманите в населеното място;

Чл. 16. /1/ Общото събрание избира мюсюлманско настоятелство на мюсюлманите, обсъжда и решава основните въпроси на изповеданието на населеното място или район.

/2/ Събранието за учредяване на ново Мюсюлманско настоятелство се провежда в присъствието на член на Районния мюсюлмански съвет.

Чл. 17. /1/ Известието за провеждане на Общото събрание се обявява в населеното място или район най-малко 3 (три) дни преди провеждането му.

/2/ Известието трябва да съдържа данни за деня, часа и мястото на провеждане.

Чл. 18. /1/ Събранието се провежда с толкова мюсюлмани, колкото са се явили на насрочения ден и час, като решенията се считат за приети, ако за тях са гласували повече от половината от присъстващите на събранието.

/2/ Решенията на Общото събрание се приемат с явно гласуване, освен ако събранието реши това да стане тайно.

V. МЮСЮЛМАНСКО НАСТОЯТЕЛСТВО

Чл. 19. Мюсюлманското настоятелство е ръководен орган, избран от Общото събрание мюсюлманите, и е юридическо лице.

Чл. 20. /1/ Мюсюлманското настоятелство се състои от три до седем членове, като се избира и освобождава от Общото събрание. Мандатът на мюсюлманското настоятелство е 3 (три) години.

/2/ Членовете на мюсюлманските настоятелства трябва да отговарят на следните условия:

- да не са участвали в т. нар. „възродителен процес“;
- да не са заемали ръководни длъжности в структурите на БКП и да не са били щатни или нещатни служители на ДС;
- да изпълняват молитвите.

Чл. 21. Мюсюлманското настоятелство има следните права и задължения:

- изпълнява разпоредбите на висшестоящите органи;
- организира и ръководи цялостната дейност на мюсюлманите в населеното място или район;

• топаницва и управлява в съответствие със наредбите на ВМС и фонд „Вакъфи“, движимите и недвижимите вакъфски имоти, които принадлежат на вероизповеданието и се намират в района на настоятелството.

- строи, поддържа и ремонтира джамиите в своя район, организира събирането на средства за тази цел и ги снабдява с нотариални актове;
- води счетоводство в съответствие със закона за счетоводството
- съставя и приема бюджета на настоятелството за следващата календарна година и го изпраща до районния мюфтия;
- отчита изпълнението на бюджета пред Общото събрание;
- организира курсове за изучаване на Свещения Коран;
- длъжностите в мюсюлманските настоятелства могат да бъдат платени - възнагражденията се гласуват от РМС, а по ѝл. 28 от ВМС.
- ако ръководството на мюсюлманското настоятелство нарушава Шериата, устава, накърнява интересите на мюсюлманската общност, или не изпълнява разпоредбите

на висшестоящите органи, съгласувано с РМС районния мюфтия може да внесе във ВМС искане за освобождаване на настоятелството.

Чл. 22. От състава на избраното настоятелство Общото събрание определя председателя, секретар-касиера.

Чл. 23. В случаите на смърт или отсъствие, за повече от 2 (два) месеца, на член на мюсюлманското настоятелство, в 15 дневен срок смятано от смъртта или от изтичането на два месеца от началото на отсъствието се насрочва събрание за избор на нов член на настоятелството.

Чл. 24. За избора на Мюсюлманско настоятелство се изготвя протокол в 3 (три) екземпляра, които се изпращат:

- един за мюсюлманското настоятелство.

- един за регистрация;

- един за районното мюфтийство, като районният мюфтия го утвърждава в седем дневен срок;

- в случаите когато не са спазени процедурите за избора, в 14 (четиринаесет) дневен срок районният мюфтия свиква ново общо събрание за избор на настоятелство

Чл. 25. Мюсюлманското настоятелство се ръководи от неговия председател, който организира и отговаря за дейността на настоятелството. Той представлява настоятелството пред другите органи и организации от страната. Документите се подписват от председателя и секретар касиера.

Чл. 26. Всяко Мюсюлманско настоятелство има кръгъл печат с надпис: „Мюсюлманско настоятелство“ (в кръга), а в средата „с. /гр./.....“.

Чл. 27. Имотите и другото имущество на престаналите да съществуват Мюсюлмански настоятелства преминават под управление на Районното мюфтийство – Дирекция „Вакъфски имоти“.

Чл. 28. С цел по-доброто стопанисване и управление на вакъфските имоти в населените места: Пловдив, Пазарджик, Русе, Варна, Шумен, Търговище, Раковски, Кърджали, Свищов, Плевен, Златоград, Велинград, Видин, Кюстендил, Благоевград, Айтос, Сливен, Ямбол, Хасково, Никопол, Добрич, Провадия, Балчик, Казанлък, Велико Гърново, Нова Загора и Монтана по решение на ВМС, мюсюлманските настоятелства се назначават от Главния мюфтия. Същите са задължени да се отчитат пред ВМС.

VI. ДЖАМИИ И БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ

Чл. 29. Джамията и всички молитвени домове са място за извършване на религиозна дейност съгласно изискванията на Шериата.

Чл. 30. Строителство на нови джамии става с решение на Общото събрание на мюсюлманите на съответното населено място или район съгласувано с РМС и под контрола на мюсюлманското настоятелство.

Чл. 31. Благотворителната дейност на мюсюлманското изповедание може да се организира и чрез фондации и благотворителни фондове, регистрирани по ред, становен със законите на Република България.

VII. ИМАМ – ХАТИП, ВАИЗИН, МЮЕЗЗИН

Чл. 32. Всяка джамия има един имам-хатип, вайз, мюеzzин.

Чл. 33. Имам-хатип може да бъде всеки мюсюлманин, който е:

1. Български гражданин навършил 18 години.

2. Мъж.

3. Психически уравновесен.

4. Да има диплом за имам-хатип, а при липса на такъв районният мюфтия назначава избрано от общото събрание лице с необходимата религиозна подготовка, съгласно градицията.

5. Да се ползва с авторитет на честен и справедлив човек.

Чл. 34. Имамът се избира от Общото събрание на мюсюлманите, като районния мюфтия назначава имама или налага вето, ако кандидатът за имам не отговаря на изискванията на Шериата. В тези случаи в 14 (четиринадесет) дневен срок районният мюфтия свиква ново общо събрание за избор на имам.

Чл. 35. Задължения на имам-хатипа:

1. Да извършва и ръководи всички молитви в джамията;

2. Да извършва религиозни бракове;

3. Да извършва погребения.

4. Да извършва всички други видове религиозни обреди, предвидени в Шериата.

5. Да изпълнява служебните разпореждания на весшестоящите органи.

6. Имам-хатипът не може да отсъства от района на джамията, в която е утвърден без разрешение на Мюсюлманското настоятелство.

7. Имам-хатипите не могат да отказват извършването на религиозни обряди, ако те не противоречат на Шериата и законите в Република България.

8. Имам-хатипът не може да извършва религиозни обряди извън района на общността, в който е назначен. Изключение се допуска с разрешение на районния мюфтия при необходимост.

Чл. 36. /1/ Ваизинът се назначава от Районния мюфтия и може да обслужва няколко джамии.

/2/ За ваизин се назначава лице, което има необходимата подготовка и проповеднически качества.

VIII. РАЙОННА МЮСЮЛМАНСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

Чл. 37. Броят на делегатите за РМК се определя от ВМС, като общият брой не може да бъде по-малък от броя на регистрираните настоятелства към съответното мюфтийство. Делегатите се избират от Общото събрание на населеното място или район.

Чл. 38. Районната мюсюлманска конференция се свиква по решение на ВМС.

Чл. 39. Районната мюсюлманска конференция е редовна, ако на нея присъстват 2/3 от делегатите на мюсюлманските настоятелства от района, като решенията се вземат с обикновено мнозинство от присъстващите.

Чл. 40. Районната мюсюлманска конференция:

1. Приема отчетния доклад на районния мюфтия.

2. Обсъжда работата на мюсюлманските настоятелства и очертава насоките на тяхната бъдеща дейност.
3. Избира районен мюфтия.
4. Избира районен мюсюлмански съвет и членове на ВМС съгласно чл. 68.
5. Гласуването се извършва явно или тайно, според решението на конференцията.

IX. РАЙОНЕН МЮСЮЛМАНСКИ СЪВЕТ

Чл. 41. /1/ Районният мюсюлмански съвет се състои минимум от 3 (три) члена, като районния мюфтия е негов член по право и негов председател.

/2/ Заседанията на РМС се председателстват от районния мюфтия.

Чл. 42. /1/ Районният мюсюлмански съвет координира и направлява работата на мюсюлманските настоятелства в района.

/2/ РМС съдейства за организиране на курсове по изучаване на Свещения Коран, подготовката и квалификацията на имамите.

/3/ Заседанията на РМС са редовни, ако на тях присъстват поне 2/3 от списъчния състав.

/4/ Одобрява бюджетите на мюсюлманските настоятелства.

/5/ Решенията на районния мюсюлмански съвет се вземат с обикновено мнозинство.

X. РАЙОННИ МЮФТИЙСТВА

Чл. 43. Районни мюфтийства има в градовете: София, Разград, Шумен, Добрич, Кърджали, Пловдив, Смолян, Айтос, Плевен, Гоце Делчев, Крумовград, Хасково и Русе, като ВМС взима решение за тяхното структуриране или преструктуриране.

/1/ Районните мюфтийства са юридически лица.

/2/ По решение на ВМС могат да бъдат разкривани и закривани районни мюфтийства.

Чл. 44. Районното мюфтийство е ръководен орган на мюсюлманите от района в който се намира.

Чл. 45. Районното мюфтийство е юридическо лице и се представлява от районния мюфтия.

Чл. 46. Кореспонденцията и финансовите дела на Районното мюфтийство се водят от канцелария с персонал предвиден в щата му.

Чл. 47. Районните мюфтийства имат печат с надпис: „Районно мюфтийство“ и в средата: „гр.“

19/IV

Чл. 48. Районният мюфтия представлява мюсюлманската общност към районното мюфтийство.

Чл. 49. Районните мюфтии се избират от Районната мюсюлманска конференция за срок от 3 (три) години.

Чл. 50. Кандидатите за районни мюфтии трябва да имат необходимата религиозна подготовка. Те трябва да се ползват с добро име, да не са осъждани за умишлени престъпления, да не са заемали ръководни длъжности в БКП, да не са били щатни или нещатни служители в ДС, да не са участвали в т. нар. „възродителен процес".

Чл. 51. Районният мюфтия:

1. Организира, ръководи и представлява районното мюфтийство.
2. Издава фетви и разяснения по мюсюлманските религиозни обряди
3. Ръководи и контролира правилното и законосъобразно функциониране на мюсюлманските настоятелства в своя район.
4. Назначава и освобождава служителите в районното мюфтийство.
5. Назначава и освобождава вайзите и мюеzzините към районното мюфтийство.
6. Утвърждава състава на мюсюлманските настоятелства в района.
7. Контролира законосъобразното стопанисване на вакъфските имоти и разходването на бюджетните средства от мюсюлманските настоятелства.
8. Уволнява имами при установени нарушения по чл. 35.

Чл. 52. По решение на ВМС мандатът на районния мюфтия може да бъде преждевременно прекратен при груби нарушения на Шериата, настоящия устав или законите на страната.

XII. НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ

Чл. 53. /1/ НК е върховен орган на мюсюлманското изповедание в Република България и се свиква най-малко веднъж на 3 (три) години:

/2/ НК се свиква по решение на ВМС

Чл. 54. Делегатите за НК се избират по нормативи одобрени от ВМС.

55. Решението за свикване, датата и мястото на НК се оповестяват най-малко 30 (тридесет) дни преди провеждането й.

Чл. 56. Националната конференция:

1. Изменя, допълва и приема устава на мюсюлманското изповедание.

2. Приема отчета за дейността на ВМС и Главно мюфтийство.

3. Избира:

а) главен мюфтия;

б) председател на ВМС

4. Взема решение за начина на гласуване.

5. Националната мюсюлманска конференция е редовна, ако присъстват поне 2/3 от общия брой на делегатите. Решенията се вземат с обикновено мнозинство.

XIII. ГЛАВНО МЮФТИЙСТВО

Чл. 57. Главно мюфтийство е централен ръководен орган на мюсюлманите в Република България със седалище гр. София.

Чл. 58. Главно мюфтийство е юридическо лице и се представлява от Главния мюфтий

Чл. 59. Кореспонденцията и финансовите дела на Главно мюфтийство се водят от канцелария с персонал, предвиден в щата му.

Чл. 60. В началото на всяка календарна година Главно мюфтийство изготвя отчет за изпълнението на бюджета за изминалата година. На база на отчета и на изпълнението на бюджета за настоящата година Главно мюфтийство изготвя проект на бюджет за предстоящата година и го внася във ВМС до 31.11. същата година

Чл. 61. Главно мюфтийство издава периодични издания и организира радио-телевизионни предавания и публикации.

Чл. 62. Главно мюфтийство има кръгъл печат с надпис „Главно мюфтийство - София“ и по средата „Република България“.

XIV. ГЛАВЕН МЮФТИЯ

Чл. 63. Главният мюфтия е духовен водач на мюсюлманите и представлява тяхната общност в страната и чужбина.

Чл. 64. Главният мюфтия се избира от Национална конференция за срок от 3 (три) години.

Чл. 65. За главен мюфтия могат да кандидатстват мюсюлманите - български граждани с висше духовно образование, тригодишен стаж в системата на изповеданието, притежаващи високи нравствени качества, които не са осъждани за умишлени престъпления, не са били щатни или нещатни служители на ДС, не са заемали ръководна длъжност в структурите на БКП и не са участвали в т. нар. „възродителен процес“.

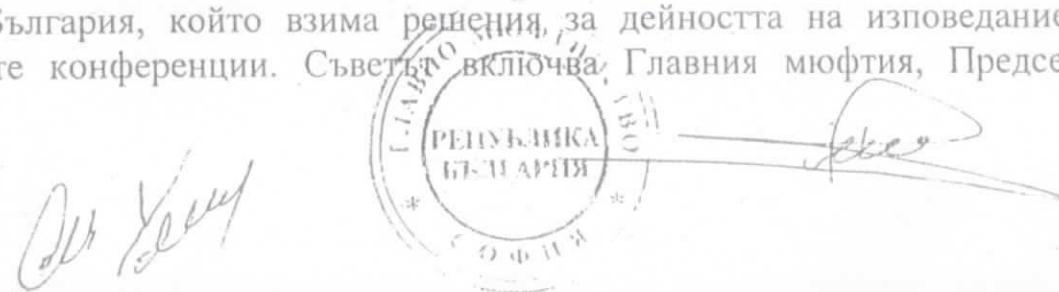
Чл. 66. Главния мюфтия:

1. Ръководи чрез управленски структури мюфтийствата и мюсюлманските настоятелства.
2. Сключва трудови договори със служителите в Главно мюфтийство, районните мюфтии, директорите на мюсюлманските училища и ректора на ВИИ.
3. В своята работа главният мюфтия се ръководи от правилника за организация на дейността на Главното мюфтийство приет от Висшия мюсюлмански съвет.

Чл. 67. До избирането на нов главен мюфтия, досегашния главен мюфтия има всички правомощия, произтичащи от този устав.

XV. ВИСШ МЮСЮЛМАНСКИ СЪВЕТ

Чл. 68. Висшият мюсюлмански съвет е колективния орган на мюсюлманите в Република България, който взима решения за дейността на изповеданието между Националните конференции. Съветът вкл�回ва Главния мюфтий, Председателя на

20/183

• Висшият мюсюлмански Съвет, районните мюфтии и представители на районните мюфтийства, съобразно броя на мюсюлманските настоятелства, както следва:

/1/ От районните мюфтийства с брой на мюсюлманските настоятелства до 150 – един член.

/2/ От районните мюфтийства с брой на мюсюлманските настоятелства над 150 – двама члена.

Чл. 69. Съставът на ВМС се попълва окончателно по ред, установен в чл. 114 от Преходните и заключителни разпоредби на този устав.

Чл. 70. За членове на ВМС могат да кандидатстват мюсюлмани – български граждани, поне със средно образование, притежаващи религиозна подготовка, лица с високи нравствени качества, които не са осъждани за умишлени престъпления, не са били щатни или нещатни служители на ДС, не са заемали ръководна длъжност в структурите на БКП и не са участвали в т. нар. „възродителен процес“.

Чл. 71. Членовете на ВМС от квотата на районните мюфтийства се избират на съответната Районна мюсюлманска конференция.

Чл. 72. Висшият мюсюлмански съвет се председателства от неговия председател. При невъзможност за присъствие, председателя упълномощава писмено някого от членовете да води заседанието.

Чл. 73. При обективна невъзможност главният мюфтий и председателят на ВМС да изпълняват своите функции, смъртен случай или оставка, ВМС насрочва извънредна конференция, която се провежда в срок до 3 (три) месеца

Чл. 74. Висшият мюсюлмански съвет се свиква на заседание от неговия председател.

Чл. 75. /1/ Заседанията на Висшия мюсюлмански съвет са редовни, ако присъстват 2/3 от членовете му.

/2/ ВМС взема решения с гласовете на повече от половината от членовете си, а само решенията по чл. 78 т. 6 и т. 9, - с гласовете на 2/3 от членовете си.

Чл. 76. Съобщението за свикване на ВМС се изпраща до всички членове в 7 дневен срок преди заседанието му, като се посочва, денят, часът и мястото на провеждането.

Чл. 77. Висшият мюсюлмански съвет е юридическо лице, има кръгъл печат с надпис: „Висш мюсюлмански съвет“ и в средата: „София, Република България“.

Чл. 78. Висшият мюсюлмански съвет:

1. Изготвя план-програма за дейността на Главно мюфтийство и неговите подразделения.

2. Обсъжда предложенията на Главния мюфтий, районните мюфтии и членовете на ВМС и взема решения по тях.

3. Избира комисии.

4. Избира висш орган по религиозните разпоредби.

5. Изготвя и приема правилник за вътрешното устройство на Главно мюфтийство, районните мюфтийства и мюсюлманските настоятелства.

6. При необходимост разкрива и закрива районни мюфтийства с 2/3 мнозинство.

7. Взема решения за разкриване и закриване на мюсюлмански училища и институти.

8. Взема решения за назначаването и освобождаването на управлеченческия състав на мюсюлманските училища.

9. Избира контролно-ревизионна комисия с гласовете на повече от половината от членовете си, а прекратява правомощията ѝ при нарушения по чл. 73 с 2/3 мнозинство.

10. Контролира издаването на религиозна литература.

11. Следи и начертава основните насоки за управляване, възстановяване и съхраняване на вакъфските имоти.

12. Следи за изпълнението на устава.

13. Утвърждава бюджетите на Главно мюфтийство, районните мюфтийства и фонд „Вакъфи“ и контролира изпълнението им.

14. Приема правилник за устройството и програмите за духовните училища.

15. Утвърждава правилник за дейността на Дирекция „Вакъфи“.

16. Утвърждава правилник за дейността на контролно-ревизионната комисия.

Чл. 79. Утвърждава предложените за назначаване от Главния мюфтий началник – отдели и ръководителите на направления.

XVI. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ МЮСЮЛМАНСКИ СЪВЕТ

Чл. 80. Председателят на Висшият мюсюлмански съвет представлява ВМС и мюсюлманската общност пред държавни обществени органи и организации и пред международните организации.

Чл. 81. Председателя на ВМС се избира на Националната конференция за срок от 3 (три) години.

Чл. 82. За Председател на ВМС могат да кандидатстват мюсюлмани – български граждани, поне със средно образование, притежаващи религиозна подготовка, лица с високи нравствени качества, които не са осъждани за умишлени престъпления, не са били щатни или нещатни служители на ДС, не са заемали ръководна длъжност в структурите на БКП и не са участвали в т. нар. „възродителен процес“.

Чл. 83. Председателя на ВМС:

1. Свиква членовете на ВМС и ръководи заседанията.

2. Подготвя дневен ред за заседанията и го свежда до членовете на ВМС.

3. Следи за законосъобразността на решенията на ВМС.

4. Следи за изпълнение на взетите решения.

5. Подготвя и представя в писмен вид взетите решения на членовете на ВМС.

6. Сключва трудови договори с началник отделите и персонала към ВМС.

7. Контролира дейността на районните мюфтии, РМС и мюсюлманските настоятелства.

8. Приема предложения и жалби от Главния мюфтий, районните мюфтии, членовете на ВМС и от служители в структурите на изповеданието.

XVII. КОНТРОЛНО-РЕВИЗИОННА КОМИСИЯ. ДИСЦИПЛИНА

Чл. 84. /1/ Контролно-ревизионната комисия и нейния председател се избират от ВМС с явно гласуване. Тя се състои от председател и 4 (четирима) членове, ползващи се с авторитет сред мюсюлманите, единият от които – специалист по религиозни въпроси, а останалите – по финансово-стопански въпроси.

/2/ Членовете на КРК не могат да заемат друга ръководна длъжност в изповеданието.

/3/ За членове на КРК не могат да се избират лица, които са заемали ръководни длъжности в БКП, са били щатни или нещатни служители на ДС, са взели участие в т. нар. "възродителен процес" или са били осъждани, като пълнолетни за умишлени престъпления.

Чл. 85. Контролно-ревизионната комисия (КРК):

1. Проверява правилното отразяване в счетоводните и други документи на всички приходи и разходи.

2. Проверява периодично финансовото и материалното състояние, отчетността на всички звена.

3. Проверява материалните ценности, които притежава изповеданието.

4. Следи за законността и правилното прилагане на различните правилници, наредби и други разпоредби, касаещи финансово-стопанската дейност на мюсюлманското изповедание.

5. При констатирани нарушения предлага на ВМС за наказание да отнесе въпроса за нарушенията пред компетентните органи за налагане на наказание и вземане на превантивни мерки..

Чл. 86. /1/ Членовете на мюсюлманското изповедание носят отговорност за действията си, съставляващи нарушение на този устав, правилниците издадени в негово приложение, Конституцията и законите на страната, както и добrite нрави.

/2/ За нарушения на исламската религиозна постановка съгласно Свещения Коран, Сунната на Мухаммед С.А.С. и фетвите издадени от комисията по фетва, членовете на мюсюлманското изповедание носят отговорност пред органите по религиозните разпоредби..

Чл. 87. За нарушенията посочени в чл. 86, ал. 1 от устава на членовете на изповеданието могат да се налагат следните наказания: обръщане на внимание, порицание; предупреждение за освобождаване от изборна длъжност или за уволнение от длъжност по назначение в изповеданието; освобождаване от изборна длъжност или уволнение от длъжност по назначаване в изповеданието; предупреждение за налагане на забрана за срок до 3 (три) години да се заема изборна длъжност в изповеданието; налагане на забрана за срок от 3 (три) години да заема изборна длъжност в изповеданието.

Чл. 88. /1/ Наказанията по предходния член от устава се налагат на членовете на ръководствата от непосредствено горестоящия орган, а за лицата на длъжности по назначение – от органа по назначението след като се изпълнят съответните изисквания предвидени в Кодекса на труда.

/2/ Наказанията на членовете на изповеданието, които не заемат никаква длъжност се налагат от съответното районно мюфтийство.

73/ Решенията за налагане на наказания се взимат с обикновено мнозинство от състава на съответния наказващ орган.

Чл. 89. Преди налагане на наказанието, наказващия орган е длъжен да изиска писмено обяснение от провинения. Наказващия орган може да възложи на определена от него комисия да проучи случая и да изготви писмен доклад за установеното.

Чл. 90. За наложеното наказание се изготвя протокол, в който се отразява решението на наказващия орган, препис от който се връчва на наказания срещу саморъчен подпись. При отказ да се получи протокола, отказът се удостоверява с подписа на двама свидетели.

Чл. 91. /1/ Наказаният член на изповеданието може да обжалва наложеното му наказание пред органа явяваш се горестоящ на наказващия орган.

/2/. Жалбата против наложеното наказание се изготвя в писмена форма и се подава в 7-дневен срок, смятано от връчването на протокола, респ. от отказът да се получи протокола с наложеното наказание.

/3/. Жалбата се подава чрез органа, наложил наказанието.

XVIII. ОРГАНИ ПО РЕЛИГИОЗНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 92. Органите по религиозните разпоредби са органи, които следят за спазване на исламската религиозна постановка съгласно Свещения Коран, Сунната на Мухаммед С.А.С. и фетвите издадени от комисията по фетва.

1. Висшият мюсюлмански духовен съд се състои от 5 (пет) члена и се избира от ВМС в който Главният мюфтия е член по право и негов председател.
2. Районният орган по религиозните разпоредби се състои от 3 (трима) члена и се избира от РМС в който районният мюфтия е член по право и негов председател.
3. Мюсюлманските органи по религиозни разпоредби се занимават с дела от изключително религиозен характер.
4. За членове на органите по религиозните разпоредби се избират лица познавачи на религиозното право, които не са осъждани за престъпления, ползвавщи се с авторитет на праведни мюсюлмани.

Чл. 93. Висш орган по религиозните разпоредби:

- Контролира районните органи по религиозните разпоредби.
- Разглежда провинения на членовете на ВМС, районните мюфтии, РМС, КРК, служителите към главно мюфтийство и религиозните училища.
- Разглежда случаи предложени за разглеждане от районните органи по религиозните разпоредби.
- Налага наказания според наредба на ВМС.

Чл. 94. Районен орган по религиозните разпоредби:

- Разглежда провинения на служители към районното мюфтийство, имами и членове на мюсюлмански настоятелства.
- Разглежда разводни дела извън ~~въпросите~~ ^{уредени от Семейния кодекс и другите} закони на Република България;
- Разглежда имотни спорове.

- Налага наказания според наредба на ВМС.

22
180

XIX. ВАКЪФИ

Чл. 95. /1/ Вакъфи са всички движими и недвижими имоти, собственост на мюсюлманското изповедание. Те се управляват от мюсюлманското настоятелство, в чиито район се намира местонаходнietо им.

/2/ Всички сделки и действия на разпореждане с вакъфи се извършват от името на мюсюлманското изповедание в Република България, което се представлява от директора на фонд "Вакъфи" или от упълномощено от него лице, което действа съгласно с изрично писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа на директора на фонд "Вакъфи".

/3/ Сделките и действията на обикновено управление с вакъфи се извършват от името на Мюсюлманското изповедание в Република България, което се представлява от председателя и секретаря на мюсюлманското настоятелство, под чието управление се намира вакъфа, действащи след изрично писмено одобрение на сделката или действието от страна на директора на фонд "Вакъфи".

Чл. 96. Спорове относно управлението на вакъфите се решават от фонд „Вакъфи" и ВМС.

Чл. 97. Продажба, дарение, ипотека или залог на вакъфски имот не се допуска. Замени на вакъфски имот или учредяване на право на строеж, могат да извършват след разрешение на ВМС по мотивирано предложение на съответното мюсюлманско настоятелство или на директора на фонд "Вакъфи".

Чл. 98. Всички завещания, дарения и други благотворителни дейности се оповестяват пред населението и се включват в специалният бюлетин на Главното мюфтийство.

Чл. 99. /1/ Фонд „Вакъфи" е юридическо лице, чиято основна цел е организирането на стопанисването на вакъфските имоти и финансово-стопанската дейност на мюсюлманското изповедание в Република България.

/2/ Фондът се управлява от изпълнителен директор, който се избира от ВМС и се чита пред него.

/3/ Дейността на фонда се организира и осъществява въз основа на специален правилник, утвърден от ВМС.

Чл. 100. Средствата за фонд „Вакъфи" се набират от:

1. Отчисления от бюджетите на мюсюлманските настоятелства, които се определят от ВМС.

2. Дарения, завещания и други благотворителни дейности.

3. Приходи от фондации и благотворителни организации.

4. Стопанска издателска дейност.

Чл. 101. Средства от фонд „Вакъфи" се изразходват за:

1. Подпомагане бюджета на Главно мюфтийство.

2. Финансиране на висши и средни мюсюлмански училища.

3. Обучение на ученици и студенти в наши и чуждестранни учебни заведения.

4. Организиране на религиозни, културно-просветни и други мероприятия.

5. Ремонтиране и поддържане на училища, джамии и месджиди и други имоти.
6. Създаване и разширяване на издателски център.

Чл. 102. Фонд „Вакъфи“ може да учредява или да участва в търговски дружества и предприятия определени за приватизация, фондации и банки, да инвестира в страната и чужбина, да открива представителства и да участва в дружества с местни и чуждестранни физически и юридически лица в страната и чужбина.

XX. ФИНАНСИРАНЕ И БЮДЖЕТ.

Чл. 103. Бюджетът на Главно мюфтийство, районните мюфтийства, мюсюлманските настоятелства и исламските учебни заведения се съставят по правила, утвърдени от ВМС.

Чл. 104. За всяка бюджетна година, която трябва да съвпада с републиканската бюджетна година, настоятелството изготвя проект за приходите и разходите, който се одобрява от Общото събрание на всички мюсюлмани и е неделима част от бюджета на районните мюфтийства.

Чл. 105. Районното мюфтийство, съгласувано с фонд „Вакъфи“ утвърждава годишните бюджети на мюсюлманските настоятелства, като информира ВМС за утвърдените бюджети.

Чл. 106. По предложение на съответния районен мюфтия ВМС може да извърши промени в бюджетите, както ида прехвърля суми от едно перо в друго.

Чл. 107. Всички приходо-разходни операции по изпълнение на бюджета се извърват от главния мюфтия в съответствие с нормативните актове.

Чл. 108. Всички приходи трябва да се отразяват в счетоводния баланс. Вземанията трябва да се събират навреме и да се внасят в съответната банка.

Чл. 109. Не могат да се извършват разходи без подписите на председателя и секретаркасиера на мюсюлманското настоятелство. Извършените разходи трябва да бъдат отчитани с разходо-оправдателни документи, редовно оформени, подписани и подпечатани.

Чл. 110. Районните мюфтийства всяка година представят проект за бюджети и отчети за изпълнението им пред Главното мюфтийство, което подготвя бюджета на мюсюлманското изповедание.

Чл. 111. Средствата на Главното мюфтийство се набират от:

1. Отчисленията от бюджетите на мюсюлманските настоятелства и фонд „Вакъфи“.
2. Дарения и вноски от фундации и благотворителни дружества.
3. Държавния бюджет.
4. Стопанска дейност.

Чл. 112. Всички дейности по изпълнение на бюджетите се извършват в съответствие със Закона за счетоводството, националните счетоводни стандарти и други действащи нормативни актове.

XXI. ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 113. /1/ До три месеца след приемането на този устав от Националната конференция на мюсюлманите в Република България се провеждат районни конференции, на които

се избират районни мюфтии, районни мюсюлмански съвети и членове на ВМС съгласно чл. 68.

/2/ Новоизбранные районни мюфтии се включват във ВМС като равноправни членове.

Чл. 114. Главния мюфтия, Председателя на ВМС (Избрани на националната мюсюлманска конференция от 28.10.2000 г.) организират попълването състава на ВМС съгласно чл.40 т.3 и т. 4, чл.68 и чл.71.

Чл. 115. При необходимост ВМС може да назначава районни мюфтии и настоятелства.

Чл. 116. Мюсюлманските настоятелства и районните мюфтии за предстоящата Национална конференция да бъдат избирани и назначени преди Националната конференция.

Чл. 117. /1/ Този устав е приет на 28.10. 2000 г. от Националната конференция на мюсюлманите в Република България и влиза в сила след утвърждаването му от Министерски съвет, като отменя всички предходни устави.

